

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in volja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gid. 50 kr., za pol leta 1 gid. 30 kr., za četr let 65 kr. — Naročnina se pošilja upravništvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice št. 5. — Doležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če so natise enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Vabilo k naročbi.

Z mesecem julijem začne se II. polletje in prosimo torej p. n. naročnike, katerim s tem dnevom poteče naročba na „Slov. Gospodarja“, naj se podvzajajo nadalješnjo naročnino doposlati, da se jim ne pretrga ali pa ustavi do pošiljanje lista.

„Slov. Gospodar“ stane do konca leta 1 fl. 30 kr. in do konca septembra pa 65 kr.

Naročnina, nova in zaostala, naj se nam pošlje po poštinih nakaznicah, ker so take pošiljatve najbolj ročne. Upravništvo.

Častimo, Slovenci, dostojno sv. Cirila in Metoda!

Gotovo je, da sta sv. brata Ciril in Metod tudi po Slovenskem učila, zlasti na slovenskem Štajarju. To se je lahko zgodilo, ko sta l. 867. potovala prvokrat v Rim skozi slovenske kraje nesoč s seboj ostanke sv. Klementa, rimskega papeža. Gotovo sta se na večih krajih mudila, podučevala ljudi ter je v nemala za Kristusov nauk. Pri tem sta jim pripovedovala o sv. mučenikih, posebno o sv. Klementu, kateri svetnik se je Slovincem jako priljubil, česar nas še dandanes mnogoštevilni Klemenčiči spominjajo.

Ko se je po smrti sv. Cirila sv. Metod vračal iz Rima, utrjeval je poidoč Slovence v sveti veri. Takrat je radi nemirov na Moravskem ostal pri panonskem knezu Kocelju ter je oznanjeval evangelj panonskim ali ogerskim Slovincem. Tedaj je lahko pogosto prihajal čez Muro v Slovenske gorice. Ako pa je res bil Koceljev sedež na Štajarskem, in sicer, kakor v najnovejšem času trdi zgodovinarji Zahn, Slekovec in Janžekovič, blizu sedanjega slavnega Vržeja, tedaj je sv. Metod gotovo misijonaril po celem južnem Štajarju in še dalje.

Slomšek in Fekonja tudi omenjata, da se še v Jarenini v Slov. goricah dandanes pripoveduje, da sta sv. brata na svojem potu v Rim pred tisoč leti tamkaj božjo službo opravljala v slovenskem jeziku in Slovence učila.

Sv. brata sta torej po Slovenskem hodila in naše pradede učila ter gotovo na večih krajih tudi popevala sv. mašo v slovenskem jeziku. Ali tedaj ne zaslužita, da se ju posebej in bolj častimo, nego doslej? Temu bo pač pritril vsak Slovenec. Toda tako velika svetnika še doslej na Slovenskem nimata ne ene lastne cerkve ali kapele, kjer bi se lahko božja služba opravljala, in tudi majhnih kapelic, postavljenih njima na čast, je menda malo na Slovenskem. Mar-li ne zahteva naša čast in naša hvaležnost do slovanskih apostolov, da njima tudi na Slovenskem stavimo v čast cerkve in

Drugi slovanski narodi imajo mnogo božjih hiš, postavljenih v čast sv. Cirilu in Metodu, le mi Slovenci še doslej nismo mislili na to. Sv. oče Leon XIII., ta veliki prijatelj Slovanov in goreči častilec sv. bratov, dali so l. 1887. v cerkvi sv. Klementa v Rimu postaviti prekrasno kapelo, posvečeno sv. Cirilu in Metodu; tudi v Loreti sta dobila naša svetnika po prizadevanju sv. očeta in škofa Strossmayerja posebno kapelico. Ako celó poglavar svete cerkve na ta način častijo sv. Cirila in Metoda, je pač naša dolžnost, da jih posnemamo. Želeti je tedaj, da prej ali slej tudi Slovenci sezidamo lepo cerkev njima na čast, kjerkoli že bodi. Dokler pa še ni mogoče tega izvršiti, stavimo jima vsaj kapelice na čast.

Slovinci imamo tudi prelepo molitveno družbo sv. Cirila in Metoda za združenje ločenih slovanskih bratov s katoliško cerkvijo, katero so nam ustanovili leta 1852. nesmrtni naš Slomšek in h kateri so nedavno umrli nepozabni Kosar v »Večernicah« l. 1887. tako prisrčno vabili vse Slovence. Tudi naša velevažna in prepotrebna šolska družba sv. Cirila in Metoda nosi njuno slavno ime. Slovenci! Pristopajmo obilno k temu družbama, ki imata obe tako vzvišen namen!

Častimo torej odslej še vse lepše in dostojnejše sv. Cirila in Metoda, posebno s zidanjem cerkvá in kapelic njima na čast ter z vedno obilnejšim pristopanjem k omenjenima družbama v naš duševni in telesni prid. Nas bode to vzpodbujalo v težavnem boju za zemeljski in nebeski obstanek, naša priprošnjika pa se bosta radi tega veselila v nebesih nad pridnimi in pobožnimi Slovinci. Ciriljev.

Ustanovni zbor slovenskega „delavskega bralnega in pevskega društva“ v Mariboru.

Že dolgo nismo nobenega članka s toliko navdušenostjo pisali, kakor pred tednom na tem mestu: „Pozdrav slovenskemu delavskemu bralnemu in pevskeemu društvu.“ Kje pa naj zdaj najdemo primernih besedij, ko nam je opisovati ustanovni zbor istega hvalevrednega društva? Saj vemo, da teh vrstic ne bodo samo z radostjo čitali naši vrli delavci, ampak marsikateri kmečki, zlasti pa gosposki bralec bode jih hlastno prebiral ter z nami klical: »Hvala Bogu! Slovenec gre pövsod na dan«.

V nedeljo dne 1. julija večer se je velika spodnja dvorana v hótelu »Nadvojvoda Ivan« napolnila naših čvrstih delavcev, rokodelcev, zlasti pa mnogo posvetnih gospodov in več častitih gospodov duhovnikov. Začasni predsednik g. Skrhinšek nozdravi zbrano gopoda in